

Henrik Sandholm

Copyright notits



Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

23 år

Sektnavn:

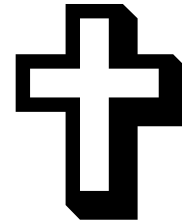
Jakob

Stilling:

Arbejdsløst medlem af Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Bopæl:

Sankt Peters kollektiv i Helsingør



Om Henrik

Henrik er en meget svag mand. Hans psyke er ødelagt af flere års massivt heroinmisbrug og medfølgende kriminalitet. Han har aldrig følt sig elsket, før han fandt kollektivet, og derfor er han faldet pladask for det nye liv. Henrik stiller ikke mange spørgsmålstegn ved tingene i kollektivet, men han er blevet næsten sygelig besat af tanken om, at nogle vil forråde det, og ikke tror på den rette sag. Faktisk føler han, at det er ham, der må holde sammen på tropperne, selvom det er Mark, der er leder, når Peter ikke er der.

Henrik har medbragt en bombe, som han har klistret fast på maven. Føler han at troen og gruppen er ved at gå i opløsning vil han nok udføre sin straf og sprænge gruppen i luften.

Henrik Sandholm

Karakterbeskrivelse:

Hvad skal der blive af os? Dommedag er nær, og de udvalgte er tvivlere! Jeg ser det tydeligt – synderne er i blandt os. De er syndere alle sammen, men når det gælder Armageddon er det os alle eller ingen, der overlever. Vi skal til Paradis men vi må stå sammen. Ellers er vi intet! Kollektivet er mit et og alt. Jeg har set lyset, og det må jeg bestemt takke Peter for. Han kom bare ind i den videobutik, hvor jeg arbejdede, og straks vidste jeg, at mit kald lå hos ham. Der var noget ophøjet, næsten åndeligt over ham. Han skulle leje en film, så vi faldt i snak. Han havde en udstråling, som jeg sjældent har set hos et menneske. Vi talte om vidt og bredt, men efterhånden sporede samtalen sig ind på det åndelige, og her fortalte han mig, at han var leder af et religiøst kollektiv lidt uden for Helsingør. Det lød næsten latterligt, men på en eller anden måde, lød det alligevel som om, at kollektivet var et sted, hvor man havde det rart. Han sagde, at jeg bare kunne tage derud og kigge en dag – jeg ville være mere end velkommen. Normalt ville jeg aldrig tage sådan et sted hen. Livet i fængslet havde lært mig aldrig at stole på nogen, men Peter havde et eller andet, som jeg ikke kunne modstå. Jeg tog min motorcykel og kørte derud en lørdag formiddag. Det var som at træde ind i den verden, jeg altid havde drømt om. Her var ingen bekymringer. Folk gik rundt og så enormt glade ud, mens de arbejdede i de økologiske marker eller læste og bad bønner. Jeg blev straks fanget af den gode stemning, og besluttede mig for at flytte ind. Peter blev glad for dette, og hjalp mig med at føle mig til rette.

Jeg har nu fundet det, jeg altid har ledt efter. Tryghed, nærhed og åndelighed. Før i tiden var jeg en omstrejfende rod uden indhold i livet, der gang på gang røg i spjældet for noget dumt, men her havde jeg fundet sandheden.

Religionen blev en ny del af mit liv, og hvilken ære var det ikke at leve side om side med den reinkarnerede Sankt Peter. Jeg brugte lange dage i meditation og bøn, og efterhånden fandt jeg en indre fred og ro. Gennem meditationerne fik jeg en række syn, hvor Gud besøgte mig. Han fortalte mig, at jeg var udvalgt til at holde øje med de andre medlemmer af sekten. Det var mit ansvar at sørge for, at vi holdt sammen og ingen følte sig udenfor. Jeg skulle sørge for, at ingen tvivlede. Tvivlen findes i ensomheden, og det ved jeg kun alt for godt. Vi må stå sammen for ikke at føle os forstødte. Det er min opgave – om vi så som sidste mulighed skal forenes i døden og Himmerige.

Engang levede jeg et hårdt liv – det kan jeg tydelig se nu, og jeg forstår ikke, hvad det var, der gjorde, at jeg gang på gang stjal og hustlede mig gennem tilværelsen. Måske var det den forbandede heroin, måske var det bare ensomheden. Det er vel også lige meget. Det lykkedes mig på mirakuløs vis at komme ud af alt skidt, og jeg fik et job i videobutikken. Det var

hårdt at slippe løs og ofte var jeg meget tæt på at falde i igen, men så var det, at Peter pludselig stod der.

Nu er mit liv blevet nyt og bedre. Her er alt det, som jeg ikke havde før, men jeg ser, at vores plads er truet. Det er tydeligt, at ikke alle har set lyset, og der er tvivlere i flokken. Jeg kan efterhånden tydeligt se, at der er flere, der ikke ønsker det bedste for kollektivet. Hvis det er så vel, at nogen ikke tror på den rette sag, må de frelses. De hører ikke hjemme i Himmerige, og kun sammen kan vi alle 12 få adgang. Derfor er det alle eller ingen. Og da nogen tvivler er det ingen, og vi må tage vores straf – vi har fejlet. Det er blevet pålagt mig at jeg skal tage mig af straffen. Dommedag er nær og vi skal snart lukkes nede i bunkeren, hvor vi skal vente på at Peter kommer og lukker os ud til det nye rige. Det er dernede vi må tage vores straf. Jeg har taget straffen med – spændt fast om livet på mig er den klar til at blive udløst – klar til at indhulle os i helvedes flammer. Jeg skal blot trække i snoren, den vil gå af, og vi vil alle få det, der tilkommer os, der har fejlet – Helvede.

Jeg vil dog vente lidt med at kaste straffen på os. Det kan jo være, at synderne viser sig, at være kommet på bedre tanker, og så skal det jo heller ikke være for sent. De får ingen advarsel, men må indse, at jeg er dommeren og bøddelen.

Jeg tror dog nu aldrig, at det kommer så vidt, for Peter ved jo, hvad det er, han har med at gøre. På et tidspunkt vil vores elskværdige leder få de sidste tvivlere i gruppen overbevist og deres frelse er kommet. Peter lukker os ind i bunkeren og når tid er, vil han lukke os ud igen. Det er der ingen tvivl om. Han er det perfekte menneske – forgangsmanden for os alle, og den mand som alle kvinder ser på med glødende øjne. Jeg tror tvivlerne i virkeligheden tvivler på Peter, men hvordan kan de dog det? Sankt Peter, Jordens Frelser kan man da ikke tvivle på, og Gud har selv fortalt mig om hans fantastiske gerninger – jeg er den udvalgte.

Relationer:

Gerda Jørgensen:

En midaldrende kvinde der virkelig har hovedet indenfor i kollektivet. Hun har ikke boet her så længe, men hun er stærk i troen, og jeg kan mærke, at hun virkelig føler sig hjemme her. Hun virker meget stærk og selvsikker. Jeg tror hun har haft det hårdt tidligere, men det nye liv, har fået hende til at finde indre ro. Hun har fået sektnavnet Johanne. Hun laver ikke så meget men beder og mediterer meget, ganske som jeg gør. Forholdet til Niels Ole er vist gået lidt i stampe, men hun ser da ud til at have det godt her. Hun lader sig ikke tynde af deres triste ægteskab, men er glad for at være én af de 144.000, der skal befolke Himmerig.

Niels Ole Jørgensen:

Gerda's mand, der har fået sektnavnet Thomas og desuden ikke siger ret meget. Officielt er han stadig gift med hende, men ægteskab betyder ikke meget her – i vores kollektiv er vi alle i familie, og det er kærligheden til Peter, hinanden og Gud der betyder noget. Ikke en ægteskabskontrakt. Han arbejder stadig inde i København som advokat, hvor han tjener gode penge til os. Det virker mest som om, at han er her på grund af Gerda. Det er synd for ham, at han ikke helt har set lyset, men det kommer han vel til – eller må straffen tilfalde os, hvis vi ikke formår at få ham til at forstå. Jeg har talt med ham en enkelt gang om hans mangel på tro, men det lader ikke lige til, at han vil forstå hvad jeg siger.

Mark Vernstrøm:

Han er Peters officielle højre hånd, men uden Peter var han intet. Marks sektnavn er Andreas. Han er naiv og dum og jeg fatter ikke, hvorfor han er valgt til at være vores leder i bunkeren. Jeg ville ønske at Peter satte mig på denne post, da jeg klart er den mest troende af os. Jeg er den udvalgte af Gud selv, og det må jeg hellere få ham til at forstå.

Louise Abildstrup

Louise er 18 år gammel. Hun er her ikke til dagligt for hun går stadig på gymnasiet. Hendes sektnavn er noget kedeligt, Louise. Hun var vist ikke helt overbevist i starten, men det er blevet bedre tror du nok. Hun skulle skrive et projekt i religion, og hun ville skrive om nyreligiøsitet, og det blev altså os. Hun kan meget godt lide Thomas, som hun hænger meget op ad. Han ser ikke ud til at være så glad for det, men det skal de nok ordne selv. Hun er meget ung og ret lækker, men lidt over-hippiet, men det er vel bare noget hun er i en periode, og efter dommedag skal hun nok blive en ordentlig kvinde, som skal hjælpe med at befolke jorden igen.

Lise Egsgaard

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun har været her siden hun blev færdig med gymnasiet. Hun gør det mest på grund af sin tro, men også for at vise hendes forældre at hun ikke vil tro på dem. De er meget indremissionske, og har meget imod hun er her, men hun skal nok klare den. Hun har vist haft noget kørende med Peter, men det er ikke noget, der er hold i. Det er bare rygter.

Thomas Witskøll

En kendt filmstjerne er med i vores kollektiv. Han har fået sektnavnet Bartholomæus. Han laver film, og har betalt størstedelen af de dommedagssikre bunkere med sin løn, som han giver til kollektivet. Han er 32 år gammel og har kun boet her en måneds tid, men har allerede sagt

at han vil holde op med at arbejde. Det er selvfølgelig også lige meget efter i aften, hvor vi kommer ud og skal befolke 1000-årsriget. Han er meget overbevist, men ser alligevel ud til at komme til at savne sit liv som skuespiller lidt. Han er vel parat til at opgive alt ligesom jer andre for at komme ind i den nye verden.

Birthe Engvad

Birthe er 31 år gammel, og har fået den specielle ære at få sektnavnet Maria. Hun er vist ikke helt overbevist om Peters guddommelighed, men hun kommer dog med ned i bunkeren. Hun kan nok ikke afvise det og vil derfor være sikker. Hun laver ikke så meget fysisk arbejde, men bruger meget tid sammen med Peter eller på at bede og meditere. Hun kan godt brokke sig over en del ting, men hun er vel bare sur og tvær.

Erik Mensted Sørensen

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han har snakket med mange om sin store sorg, nemlig hans datters død. Han ser ud til at være meget bæret over at få lov til at være en del af de 144.000 der skal befolke himmeriget.

Max Møller

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han snakker meget med Erik og gerne om underlige ting. Han er meget ivrig og ekstremt nysgerrig. Han vil vide alt om alting og spørger gerne, hvis der er noget han er i tvivl om. Han kan godt lide at undersøge alt, hvad han kommer i nærheden af, og snuser da også tit rundt på kollektivet for at lære alt hvad han kan. Han er en meget energisk person og er altid med på en snak. Han ser ud til at være meget spændt på at begive sig ned i bunkeren.

Stine Draglund

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er lidt skør, og snakker en masse om hendes medicin. Hun har dog ikke taget noget af den i et stykke tid, for hun har oplevet en mirakuløs helbredelse på kollektivet. Nogle gange virker det dog som om, at det stadig plager hende, men hun nægter at tale om det. Det bliver nok bedre når hun kommer ind i himmeriget. Hun har vist været luder... hun siger selv at hun var telefondame for en massageklinik, men du tror ikke rigtigt på den. Men alt dette forsvinder forhåbentligt, når Peter kommer og lukker os ud igen.

Søren Dragsholm

Søren er 19 år gammel og har fået sektnavnet Philip. Han er en meget vild ung mand, der elsker det enkle liv, som han lever på kollektivet. Han elsker at sidde og ryge hash og dyrke en masse sex. Der er dog en eller anden form for mistro i hans opførsel. Der er nok noget i hans fortid, han ikke rigtigt kan behandle. Nogen har prøvet at tage det op med ham, men han vil ikke tale om det. Han er godt nok lidt af en hippie-fætter, selvom han er 30 år for sent på den.